

[Trafikministeren]

I den politiske aftale fra juni 1986 om etablering af en fast forbindelse over Storebælt er der bl.a. anført følgende:

»Endvidere skal udbygningen af gode vejforbindelser prioriteres højt til den eller de færgeruter, som efter en tilpasningsperiode vurderes at kunne opretholdes på længere sigt.«

Et efterfølgende udredningsarbejde i Trafikministeriet har peget på Molslinien – uden at der endnu er taget endelig stilling til, hvilken (eller hvilke) Kattegatfærgeruter der skal oprettholdes efter etableringen af den faste forbindelse – som den sandsynligste af de fortsatte færgeruter. Vejdirektoratet er derfor i gang med at undersøge mulighederne for udbygning af gode vejforbindelser, bl.a. til Odden Færgenhavn. Ligeledes indgår et omfartsvejsprojekt ved havnebyen i overvejelserne.

I aftalen tænkes der altså alene på foranstaltninger, der skal foretages efter Storebæltsforbindelsens færdiggørelse i 1996, hvis færgeruten så skal opretholdes.

Man kunne så rejse det spørgsmål, som spørgeren er inde på i sin begrundelse, om der burde gennemføres forbedringer inden for kortere tid af hensyn til, at færgeruten i hvert fald må antages at blive opretholdt indtil 1996.

Hertil er imidlertid blot at sige, at der med de budgetrammer, der ligger til grund for finanslovsforslaget, ikke vil være penge før efter midten af 1990'erne til at iværksætte sådanne arbejder – altså nogenlunde samtidig med, at man skal tage stilling til spørgsmålet om færgerutens opretholdelse.

Spm. nr. S 228

Til *justitsministeren* (23/11 89) af:

Tove Lindbo Larsen (S):

»Hvad vil regeringen gøre for at løse de sikkerhedsmæssige problemer for cyklister i vejkryds?«

Begrundelse

I 1985 fremkom fra Vejdirektoratet en rapport, som viste, at der var sikkerhedsmæssige problemer knyttet til cykelstier og vejkryds. Rapporten satte et alvorligt spørgsmålstegn ved, om det var sikkert at anlægge cykelstier, men cyklisterne er meget begejstrede for at køre på cykelstierne, og cykelstier er mange steder en forudsætning for, at befolkningen tør cykle.

Der er siden foretaget undersøgelser, som viser, hvilken type ulykker der sker flere henholdsvis færre af, når der er cykelstier. Der tales om forskellige forslag til ændret udformning, men der er ikke gennemført forsøg, som viser, hvordan problemerne kan løses.

En del af Færdselssikkerhedskommissionens handlingsplan (forslag L 6, side 177 i den grønne betænkning) består i, at der skal arbejdes med disse problemer, og at staten skal medvirke.

Man kan ikke forvente, at kommunerne vil udføre krydsforsøgene for egen regning, og statens økonomiske medvirken er derfor en forudsætning for at få løst cyklisternes vejkrydsproblemer.

Svar (5/12 89):

Justitsministeren (Engell):

Justitsministeriet har i anledning af spørgsmålet indhentet følgende udtalelse fra Trafikministeriet:

»I 1990 vil Vejdirektoratet igangsætte et projekt om cyklisters sikkerhed i vejkryds. Projektet har til formål at undersøge nye udformninger af vejkryds med henblik på at opnå en øget trafikikkerhed for cyklister i bytrafik. I projektet indgår ombygning af eksisterende vejkryds, analyse af uheldsbilledet før og efter samt en undersøgelse af, om trafikanternes adfærd ændres i den ønskede retning.

Instituttet for veje, trafik og byplan på Danmarks Tekniske Højskole påregner at igangsætte et fælles nordisk projekt om emnet med finansiel støtte fra Nordisk Ministerråd (Nordisk Trafiksikkerhedsråd). Dette projekt vil naturligvis blive koordineret med Vejdirektoratets projekt.

Københavns Kommune har over for Nordisk Trafiksikkerhedsråd givet tilsagn om at medvirke i projektet, herunder ved at ombygge kryds på kommunens bekostning.«

Spm. nr. S 229

Til *justitsministeren* (23/11 89) af:

Inger Stilling Pedersen (KRF):

»Finder ministeren, at de erstatninger, der tilkendes efter lov om erstatning til ofre for forbrydelser, er tilstrækkelig store til, at de kan hjælpe ofrene igennem de ofte store psykiske og fysiske følger af forbrydelsen?«